

ת"פ 13967/01/22 - מדינת ישראל נגד משה מזרחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22-01-13967 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוז רוי חן

נגד

הנאשם: משה מזרחי

ע"י ב"כ עוז קרון בלס

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודהתו שנייתה במסגרת הסדר טיעון דיני, אשר כלל צירוף תיקים מקיף - בביצוע שרשרת של עבירות רכוש, כללה:

בתיק שבכורתת (ת"פ 22-01-13967; להלן - התיק העיקרי) -

- הנאשם הורשע בעבירה של **גנבה (על ידי מציאה)**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי האמור בעובדות כתוב האישום המתווך בתיק זה, ביום 16.02.2021 בשעה 03:45 או בסמוך לכך, בתל אביב, כנגד הנאשם (במציאה) קורקינט חשמלי שעלוותו 2,500 ₪. בהמשך הדברים הוחזר הקורקינט לבעליו.

בת"פ 22-11-42151 (להלן - התיק המצורף הראשון) -

- הנאשם הורשע בעבירה של **הסגת גבול בצוותא**, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, ובבעבירה של **גנבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין. על פי האמור בעובדות כתוב האישום המתווך בתיק זה (התיקון נערך בהקשר לנאשם, כאשר בכתב האישום הואשם גם שניים נוספים), ביום 08.11.2022, בין השעות 08:40:00-08:40:46, הסיג הנאשם (יחד עם שני הנאשמים הנוספים דשם) גבול בצוותא בכך שנקנס דרך דלת זוכחת אחרת, מנופצת למועדון לילה בתל אביב. באותו נסיבות גנבו הנאשמים מהמועדון בקבוק אלכוהול וגם ציוד הגברת ותאורה, בשווי אלפי ₪.

בת"פ 21-09-43922 (להלן - התיק המצורף השני) -

כתב האישום המתווך בתיק זה אוחז שלושה אישומים, שבಗינם הורשע הנאשם כללה:

- באישום 1** - הורשע הנאשם בעבירה של **גנבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שבאים

עמוד 1

בשעה 28.03.2022 16:20 או בסמוך לכך גנב תיק ובו ארנק, שהונח על שולחן מחוץ למסעדת בתל אביב. לאחר סריקות באזרע זווהה הנאשם, בשעה 18:22, כשהוא אוחז בתיק בלבד.

באיישום 2 - הורשע הנאשם בעבירה של **גנבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 26.09.2021 בשעה 16:30 או בסמוך לכך נכנס לבית הכנסת ביפו וగנב ממנו קופת צדקה. הנאשם נטל שפכטל שהיה בבית הכנסת ובאמצעותו פתח את קופת הצדקה, אשר הייתה מוקובעת ונעהלה, עיקם אותה וגרם לה נזק, ונטל מהתוכה כסף מזומן בסכום לא ידוע.

באיישום 3 - הורשע הנאשם בעבירות של **הסגת גבול פלילית**, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין **וגנבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, בגין כך שביום 10.09.2021 בשעה 17:32 או בסמוך לכך נכנס לדירתו של המתalonן בתל אביב כאשר המתalonן שהה בדירה. הנאשם גנב מהדירה טלפון נייד ושני רמקולים אלהותיים. משחחון המתalonן בנאשם, נמלט הלה מהמקום שבו כהרכוש בידו אר המתalonן רדף אחריו ותפס אותו, והרכוש הוחזר.

בת"פ 22-08-32269 (להלן - התיק השלישי) -

הנאשם הורשע בעבירה של **גנבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין. על פי האמור בעבודות כתוב האישום המתווך בתיק זה, ביום 19.06.2022 בשעה 06:15 או בסמוך לכך נכנס הנאשם למסעדת בתל אביב, באמצעותה לפיה הוא מחפש מזית על מנת להציג סיגריה. בהמשך נכנס הנאשם אל מעבר לדלפק המסעדה, גנב שני בקבוקי ייסקי בשווי של 250 ₪ ועזב את המקום.

בת"פ 23-01-74673 (להלן - התיק הרביעי) -

הנאשם הורשע בעבירות של **התפרצות לבניין שאין מקום מגוריים**, לפי הוראות סעיף 407(ב) לחוק העונשין **וגנבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי האמור בעבודות כתוב האישום בתיק זה, ביום 28.05.2022 בשעה 18:00 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית עסק (קיסק) בתל אביב, בכוונה לבצע גנבה. הנאשם שבר את חלון העסק, וכנס לתוכו וגנב מתוכו רמקול. כתוצאה ממשי הנאשם נגרם לעסק נזק בשווי של 1,730 ₪.

בתיק פל"א 57506/2022 של תחנת לב תל אביב (להלן - תיק הפל"א) -

הנאשם הורשע בעבירה של **ניסיונו הסגת גבול**, עבירה לפי הוראות סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. על פי האמור בעבודות טיוות כתוב האישום המתווך בתיק זה, ביום 29.01.2022 בשעה 04:43 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבית הכנסת בתל אביב. הנאשם ניסה להסיג את גבול בית הכנסת בכך שעה ניסה לפתח את דלת בית הכנסת בדרכים שונות, וזאת בכוונה לבצע גנבה או פשע.

2. הדינומים המקדמים, שהתנהלו לפני התקופה לא מבוטלת, בעיקר בשל אי התייצבותו של הנאשם, גם לאחר שהוצעו נגדו צווי הבאה והוא התחייב להתייצב, כמו גם קשיים באיתורו (באשר הוא דר רחוב). בסופו של דבר - ולאחר שהנאשם נעצר בתיק אחר - הגיעו הצדדים להסדר טיעון דין כלל, שמהותו "ניקוי שולחן". הנאשם צירף את כל תיקו הפתוחים - למעט אחד - ובנוסף הוסכם על גניזת תיק חקירה התלווי וועומד נגד הנאשם. יודגש, כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על עריכת תיקונים מהותיים בכל כתבי האישום (למעט אחד). עם זאת, הסדר הטיעון הוא כאמור דין בלבד, ללא הסכמתם בין הצדדים לעניין הטיעונים לעונש.

ב. **עיקר הטעונים לעונש:**

3. ב"כ המאשימה עמד בטיעוני על עובדות כתבי האישום (העיקרי והמצורפים), שבהן הודה הנאשם, ופירט את העבירות בהן הורשע הנאשם על יסוד הודהותיו - הן מבחינת מהות העבירות והן מבחינת נסיבות ביצוען - והכל תוך שהפנה לעוצמת הפגעה בערכיהם המוגנים בגין ביצוע המעשים, בכל אחד מהתקיים.
4. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוני במיוחד את נסיבות החומרה שבמקרים היוטר-חמורים בהם הורשע הנאשם: כך, בתיק המצורף השני, שם כתוב האישום אוחז שלושה אישומים, מדויר באישום 3 בהסתמך גובל לדירת המתלוון ונגינה - והכל בעוד המתלוון שוהה בדירה - על כל החומרה המיוחדת שבכך. וכך, בתיק המצורף הראשון, בו הסגת הגבול בצוותא לבית העסק (מועדון לילה) הייתה כרוכה בגניבת רכוש רב ובנזק שפגע באפשרות להפעיל את העסק. וכך גם בתיק המצורף הרביעי, שענינו בהתפרצויות לקויסק אשר גרמה לנזק, על הפגעה בפרנסת המתלוון שמטבע הדברים כרוכה בכך.
5. ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי גם שבמכלול התקיים מדויר בעבירות רכוש דומות, נכון המועדים הנפרדים והקורבנות השונים מדויר ב"איורים" עברניים נפרדים - בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בהלכת ע"פ 13/10/4910 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014). למרות זאת עתר ב"כ המאשימה, בהגינותו, לילך בדרך המקלה עם הנאשם ולקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירותמושא הפרשה דנא.
6. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה רבה, גם שחקלה עוסקת בעבירות נוספת בעבירות בהן הורשע הנאשם לפני ובמקרים חמורים יותר (אם גם נקודתיים) - וכך בת"פ (שלום נתניה) 21-08-67133 מדינת ישראל נ' מלכה (29.09.2022), וכך גם בעפ"ג (מחוזי ת"א) 17-08-6894 מדינת ישראל נ' קאולי (24.11.2021), שענינו בעבירה החמורה יותר של התפרצויות למקום מגוריים, בה הנאשם כלל לא הושם). לעומת זאת, הפניה לעפ"ג (מחוזי חיפה) 17-07-4893 דהן נ' מדינת ישראל (20.07.2017), היא במקומה. יצוין, כי באותה המקרה נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשים מסר בפועל לבין 18 חודשים מסר בפועל בגין עבירות של התפרצויות בבית עסק (בצוותא), שנתלוותה לה גרים נזק מסוים.
7. על רקע כל אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד, לכל העבירותמושא שת התקיים דנא, שבין 24 חודשים מסר בפועל לבין 36 חודשים מסר בפועל.
8. אשר לגזרת עונשו של הנאשם בטור מתחם העונש הולם ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאים נעדר הרשותות קודמות, גם שנווכח ריבוי העבירות הוסיף וטען כי לא ניתן לומר שבערו של הנאשם נקי. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 19/19 פלוני נ' מדינת ישראל (29.01.2020), אם כי שם דובר על ביצוע עבירות לאורך שנים.
9. עוד טען ב"כ המאשימה כי על אף גילו הצעיר של הנאשם (25 שנים) הוא אדם בוגר, הצריך לשאת בעונש בגין מעשיו. יתר על כן, הנאשם לא שולב בהליך טיפול או שיקומי כלשהו. משכך, מסוכנותו של הנאשם נותרה בעינה ולפיכך יש צורך בענישה משמעותית מרתיעה. בהתאם למכלול שיקולים אלה עתר אפוא ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש הולם לו טען, דהיינו: 24 חודשים מסר בפועל, וזאת בcircumstances נלויה שתכלול קנס, התחריבות ופיצויים למ תלוננים.
10. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, שהוא בבחינת "בגיר צער", כאמור בן 25 שנה, ללא עבר פלילי, כאשר בהקשר זה הפנחה ב"כ הנאשם לתסקרי המעצר. הנאשם הוא דיר רחוב, החוי בתנאי עליבות קשים מנשוא ומנסה לשרוד, וכל זאת לאחר יולדות קשה של מצוקה כלכלית ואלימות אותה חווה מאביו.

11. הסניגורית תיארה עוד כיצד, לאחר שהנאשם עזב את ביתו בימיו נ' 19, הוא התדרדר לתמכוות לסמים ולאלכוהול - התמכוות אשר עומדת ברקע ביצוע העבירות - בשל שימושו התיואר החל הנאשם לבכות (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 16). לשיטת הסניגורית, מדובר ברגע אחד של עבירות רכוש דומות באופין, אשר עברו לרקע התמכוות ובשל צורך הישרדותי מובהק, ועל כן עתירה לקביעת מתחם עונש הולם אחד בלבד.
12. ב"כ הנאשם עמדה בפирוט על נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מששת התקדים דנא, תוך הדגשת היבטי הקולה. בהקשר זה טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירות שבוצעו ללא ארגון, ללא תחוכם ולצרכיו הישרדות. כך, בתיק המצורף השני, באישום 2 מדובר בגניבת קופת צדקה, כאשר הנאשם הוא בדיקן מי שזקוק לצדקתו זו; ובאיםום 3 שהוא חמור לכארה (הסתגט גבול לדירת המתלוון), המתלוון עצמו חמל על הנאשם ולא בקש להגיש תלונה. בהקשר זה מתבקשת אפוא החמלת גם בבית המשפט, והכל כאשר הרcosa החזר ולמעשה לא נגרם למTELוון כל נזק.
13. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה רבה, הן במסגרת הטיעון בעלפה והן לאחר מכן, בכתב (ר' בבקשת מס' 14 ומס' 15). ב"כ הנאשם הדגישה כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם - הנקבע בעבירות של גניבה - עומד ככל על ענישה צופה פנוי עתיד גרידא, וצירפה גם ענישה מקלה בעבירות של התפרצויות.
14. עם זאת, הפסיקה אליה הפנתה הסניגורית אינה עוסקת במצבן בעבירות בעניינו. כך, בת"פ (שלום ב"ש) 21-03-17282-17282 מ"ד **מדינת ישראל נ' בן חיון** (12.09.2021), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין תקופת מסר קצירה לבין 12 חודשים מסר בפועל, דבר במקורה בלבד בו נכנס הנאשם לגינה, פרץ למחסן (שהיה סגור אך לא נועל) ונגב ממנו שואב בשווי של 1,800 ל"נ. כך גם במקרה מושא רע"פ 3478/18 **קמנקו נ' מדינת ישראל** (08.05.2018), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשים מסר בפועל, לנשיא אפשרות בדרכו של עובדות שירות, בין 18 חודשים מסר בפועל, וזאת בגין איורע בלבד של התפרצויות לבניין שאינם למגורים וגניבה.
15. ב"כ הנאשם הפנתה במילוי - ר' בבקשת מס' 15, אותה הגישה בנפרד - לגזר הדין שניתן לאחרונה בתפ"ק (שלום ת"א) 18-08-19341 מ"ד **מדינת ישראל נ' לפנסוויל** (13.03.2023), אשר המדינה לא ערערה עליו. שם דבר בצויר מספר תיקים, שעסוקו בעבירות רכוש רבות, ובית המשפט קבע מתחם עונש הולם כולל אחד, שבין 6 חודשים מסר בפועל לבין 18 חודשים מסר בפועל. דא עקא, שבכל המקרים שם דבר בגנבות שכורה מחניות (במקרים רבים מסנפי סופרפארם) - להבדיל מעניינו של הנאשם דכאן, שביצע לא רק עבירות גניבה אלא גם של הסגת גבול (לרובות במקורה בו שהוא המתלוון בדירה) ושל התפרצויות (שלא לדירות מגורים). مكان, שטיב העבירות בעניינו - כמו גם נסיבות ביצוען - הן חמורות במידה ניכרת מבמקורה הנ"ל.
16. בסיכוןו של דבר עתירה ב"כ הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם, אחד, שבין ענישה צופה פנוי עתיד לבין מסר חודשי מסר בפועל, תוך מקום הנאשם - נוכח נסיבות חייו הקשות והמורכבות - ברף התחתון של המתחם והסתפקידות בימי המעצר אותו כבר נשא. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם רוצה ומעוניין בשיקום זהה גם האינטרס הציבורי בעניינו, מה גם שהנאשם כבר עבר כבורת דרך ממשמעותית בכלא והצליח לגייס תובנות להמשך חייו. כבורת דרך זו באה לידי ביטוי, בין השאר, בכך שאמו של הנאשם - אשר למעשה ניתקה כל קשר עמו, בסרבה להושיט לו עזרה - חידשה את הקשר עם הנאשם וכוכם אף מוכנה לקלוט אותו בביתה.
17. ב"כ הנאשם הוסיף וכי על אף שדلت השיקום לא נפתחה לנאים במסגרת שירות המבחן, הרי שמוסד טיפול כפריסאי - אשר התרשם מאוד מרצונו של הנאשם בשיקום - הסייע לקלוט את הנאשם לטיפול במסגרתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 24 ואילך, וכן במסמך ס/1). עוד עתירה הסניגורית להימנע מהשתתת סנקציות

כלכליות על הנאשם, שהוא כאמור דר רחוב חסר כל. ידו של הנאשם אינה משגת לשלם קנסות או פיצויים, ועל כן השחתת ענישה כלכלית עלולה אף לסלול בעתיד את דרכו השיקומית והטיפולית.

18. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "בגיל 18-19 עד עכšíו השתמשתי בסמים. לא רציתי להיות בבית. לא היה מצב ש晦נים אותו. הילכתי והשתמשתי ועשיתי את כל התיקים האלה... הסמים מחקנו לי את הראש ברמה שאני לא זכור כללום. מיום 08.11.2022 עד עכšíו אני נקי. אני אוכל. אני שותה מתאמן, יצא החוצה, מתקשר עם ההורים. כשהייתי ברחוב לא הייתי מתקשר בכלל... הייתי בקפיריסן 3 שבועות. זה לא פשוט. זה מאד קשה. ניסיתי כל גמלה... לא מוכנים לקבל אותי. ניסיתי להשתקם בעצמי ואני לא מצליח. אם אני אהיה שם עכšíו אני אוכל להחזיק עוד יותר זמן, כי הקרייז כבר הלך. אבקש שבית המשפט יתחשב בי" (בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 13 ואילך).

ג. **קביעת מתחם העונש ההורם:**

19. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבע, תחילת, את מתחם העונש ההורם לכל "airout" עבריני שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקנון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערבים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במידיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - לרבות אלה המנווית בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

20. במקירה דנא מדובר ב揆ינו סדרה של עבירות, במסגרת שישה תיקים שונים. גם שבכולם מדובר בעבירות רכוש, מדובר בעבירות רכוש שונות ואף מגוונות. העבירות בוצעו על פני תקופה המתקיימת לשנתיים ימים (מחילה שנת 2021 בקרוב ועד לקראת סוף שנת 2022), וככלפי קורבנות נפרדים שונים. פשוטא, אפוא, כי רק בדוחק רב אפשר לראות בסדרת עבירות זו אIROUT עבריני אחד; אך נכון העובדה שגם ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונש אחד אין מקום שבית המשפט יחמיר מעבר לכך.

21. לעניין הערבים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עלי טיעון ב"כ המאשימה. כידוע, ביצוען של עבירות רכוש פוגע בערך החברתי של ההגנה על הקניין הפרטי. עם זאת יש להציג כי בענייננו - נכון מהות העבירות, כמו גם נסיבות ביצוען - לא מדובר רק בפגיעה בקניין הפרטי אלא גם בפגיעה בהגנה על הסדר הציבורי ובהגנה על תחושת הביטחון של האזרח. כאשר מדובר בהסתמת גבול לדירות מגורים, פועל יוצא מכך הוא הפגיעה בפרטיות ובביטחון האיש, וכך גם כאשר מדובר בעבירות התפרצויות. אמנם הנאשם לא הורשע לפני ביצוע עבירה של התפרצויות למקום מגורים - שבה יש מימד חומרה נוסף - אך גם התפרצויות למקום שאינו משמש למגורים היא חמורה, בשל הפגיעה הניכרת בערבים החברתיים המוגנים.

22. אין תמה אפוא כי מדיניות הענישה הנהוגה - לרבות בפסקה הענפה אליה הפנו ב"כ שני הצדדים - מבחינה היטב בין עבירות הגניבה כשלעצמה, שלגביה במקרים נקבע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו עומד על ענישה צופה פני עתיד, לבין עבירות התפרצויות לMINHA. וכך אשר מדובר בתהפרצויות, הרף התחתון של מתחם העונש ההורם עומד ככל על מסטר בפועל, אם גם לתקופות שניתן לשעתן בדרך של עבודות שירות (כאשר לא מדובר בתהפרצויות למקום מגורים). עוד יש לתת את הדעת לנסיבות החומרה הנוסףות במקירה דנא, מעבר לעצם הנסיבות העבירות והתmeshocton, והן העובدة שהסתמת הגבול (באישום 3 בתיק המצורף השני) הייתה לדירת מגורים ובנכחות המתלוון, כמו גם העובدة שבתיק המצורף הראשון מדובר ב揆ינו ב揆ינו עצמא, שהוביל לגניבה בהיקף לא מבוטל.

23. עם זאת, ולכפ' קולה, יש להזכיר את העיקנון הפנולוגי המידע שלפיו קביעת מסגרת הענישה אינה עניין לחישוב

לינארי (ולכן כפל עבירות לא יביא לכפל עונשה). בנוסף, יש להתחשב גם ב"סיבות שהביאו את הנאשם לביצוע את העבירה", כאמור בהוראות סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין; כאשר בעניינו אין עוררין על מצבו הכלכלי הידל, הקשה והעוגם של הנאשם, אשר עמד ברקע ביצוע העבירות. עוד יש לציין כי נוכח היקף צירוף העבירות, לא ניתן למצוא מקרה הדומה בנסיבותיו לפרש דנא, ועל כן יש להתחשב, באופן כללי, בתקופת הביצוע, במספר העבירות ובמהותן, וכן בכך שמדובר בקורבנות ולציבור.

24. בהתחשב מכלול שיקולי החומרה והຄולה הנ"ל אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, בפרש דנא, בין 14 חודשים מאסר בפועל לבין 28 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

25. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגוזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, לרבות אלה המנווית בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

26. אשר לנאים לפנוי, השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו הם אלה:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאים, לצד שנת 1998 (בן 25 שנים כו"ם), אין הרשות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבות מהותית לקולת העונש. אdeg;ש, כי בהקשר זה אין מוצא מקום לקובע כי במקרה זה ריבוי העבירות שקול לעבר פלילי, שכן נסיבות הפרשה אין מצדיקות קביעה כאמור.

הפגעה של העונש בנאים - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאים; יש להתחשב בຄולה בנתון זה.

הודאה ונטיית אחريות - הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתווך בתיק העיקרי, ובנוספּץ צירף חמישה תיקים נוספים. בכך לא רק חסן הנאשם מזמן של העדים, הצדדים ובית המשפט, אלא גם הפגין נתילת אחريות מהותית ורצון לשנות את אורחות חייו. יוטעם, כי בנטילת אחريות מקיפה זו - שמהותה למעשה "נקי" שולחן" - יצחק הנאשם תוכן ממש להצהרתו על רצונו לשנות את כיוון חייו, ובכך יש להתחשב לכפּ קולא.

27. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד אם כן - ולמעשה על כך לא הייתה מחלוקת בין הצדדים לפנוי - כי במקרה זה נסיבות הקולה עלות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שיש לגוזר את עונשו של הנאשם ברגע התחthon של מתחם העונש ההולם. עם זאת, לא לモותר לציין כאן כי אין מקום, במקרה זה, לחrigה לכפּ קולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. זאת מהטעם שלא הונחו לפני נ頓ים קונקרטיים וממשיים אשר יש בהם כדי לבסס חריגה כאמור.

28. הסיגוריות חזרה והדגישה את רצונו העז של הנאשם בשיקום - שבא לידי ביטוי גם בהתנהלותו בתקופת המעצר שבהה הנאשם לאחרונה, וגם הנאשם אמר את דבריו בעניין, לרבות לעניין רצונו להשתלב במוסד הטיפולי בקפריסין. לא לモותר להציג אפוא כי תקוות בית המשפט היא שהנאים אכן ישכיל לנצל את יתרת מאסרו בכיוון זה, אך שיוכל לפתח בפרק חדש בחיו לאחר השחרור, לרבות תוך חידוש ושיפור הקשר שבינו לבין הוריו, וזאת בין שישתלב במוסד בקפריסין ובין אם לאו.

29. נותר אפוא לדון בענישה הכלכלית - קנסות ופייצויים - שלהשתתה עתר ב"כ המאשינה. "יאמר מיד כי נוכח האופי הכלכלי של העבירות מדובר בעיטה שהיא, באופן עקרוני, מוצדקת ובמקומה. למרות זאת - נוכח תקופת המאסר הנגזרת בזה על הנאשם, שבמהלכה לא יוכל להתפרנס - אין מוצא מקום להשית על הנאשם גם עיצומים כלכליים. זאת ועוד: נוכח נסיבותו האישיות של הנאשם נראה כי הוא נוטל אמצעים כלכליים והלהקה למעשה חסר כל. בנסיבות אלה ניתן להניח שההשתת עיצומים כלכליים על הנאשם לא יהיה כדי להאריך

את תקופת מאסרו; ומעט לモותר לציין כי זה אינו הרצional העומד ביסודו של עונשה כלכלית.

ה. סוף דבר:

30. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכפ' חומרה ולכפ' קולח, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 14 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו בהתאם לרישומי שירות בת הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של גנבה מכל סוג שהוא.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של התפרצויות מכל סוג שהוא.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרת.

זכות ערעור בתחום 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה סיון תשפ"ג, 14יוני 2023, במעמד הצדדים.